

Verslaafd aan de bakbrommer

REPORTAGE

BAKBROMMERHOOFDSTAD

Twaalf vrouwen in de bak, smerige handen en het eeuwige kat-en-muisspel met de politie. Groninger bakbrommerrijders zijn landelijk de aanvoerders van de bakbrommercultuur. "Mensen denken: Wat komt daar voor idioot aan?"

Tekst: Roelof van Dalen

Foto's: Corné Sparidaens

Groningen Zijn handen gitzwart van het urenlange sleutelen, maar een twinkeling in zijn ogen. Jochem Pröpper (44) heeft er wat voor over om op een bakbrommer rond te kunnen crossen. De oud-Rotterdammer, die jaren geleden is verhuisd naar het Noorden, heeft Groningen zien uitgroeien tot de bakbrommerhoofdstad van Nederland.

In een pand achterin de Oosterparkbuurt zit een clubje fanatiek te sleutelen. Het Nederlands Bakbrommerkampioenschap staat voor de deur met verschillende races. Daar in de prijzen vallen lukt natuurlijk niet met een standaard motorblokje. De boel moet nog wat sneller, het frame wat steviger en de bandjes van sommige brommers wat groffer. Pröpper loopt als een ware leermeester over het terrein. "Welke bouten moeten er nou uit?", vraagt Shona van Dam aan hem terwijl ze boven een Zündapp-motorblok hangt.

Er zijn zeker zoveel vrouwen als mannen aan het sleutelen. Juist die verscheidenheid maakt de Groningse bakbrommerscene volgens Pröpper zo bijzonder. "Van punkers tot hoog opgeleiden. Iedereen rijdt op een bakbrommer. Al rijden de punkers ze wel vaker aan stront. De hoogopgeleiden onderhouden ze beter."

Rondom het huis liggen bakken vol met oude onderdelen. De brommers zijn opgebouwd uit bij elkaar geraapte spullen. Een Gazelle-frame, een Honda-mo-

◀ Hedwieg Veringa sleutelt aan haar 'bamiblok'.

torblok en een Yamaha-zadel, het kan allemaal op een bakbrommer.

Een bekendheid in het wereldje is de Arnhemmer Cliquo, die achter de website bakbrommers.nl zit. Hij verkoopt onderdelen en weet als geen ander dat elk merk, elk onderdeel welkom is bij een bakbrommercoureur. "Dat is het grappige. Een oude bromfiets wil iedereen zo origineel mogelijk houden. Bij een bakbrommer maakt niemand dat wat uit." Pröpper: "Wij willen ze juist he-

lemaal naar onze eigen hand zetten. Het gaat ons er vooral om dat 'ie functioneel is."

Het gemak van de bakbrommer heeft Pröpper het wereldje ingetrokken. "Ik erfde plotseling drie honden toen mijn moeder overleed. Die moest ik kunnen vervoeren." Zijn eerste 'bak', zoals de bestuurders ze noemen, maakte hem meteen verliefd. De vlinders zijn nooit meer weggegaan. "Ik ben er nu echt verslaafd aan", zegt de man die zijn brommer ook gebruikt om van Groningen naar zijn werk in Drachten te rijden.

Cliquo heeft bewondering voor Groningen als bakbrommerstad. "Daar gebruiken mensen ze echt voor het vervoer. In Amsterdam zie je ze natuurlijk ook veel, maar daar zijn het meer de ijsco-karretjes die mooi opgeknapt zijn." Op de bakbrommerkampioenschappen zijn jaarlijks zo'n tachtig deelnemers. Zeker de helft daarvan komt uit Groningen.

Het bakbrommervirus werd eind jaren tachtig, begin jaren negentig in rap tempo over de stad verspreid. Pröpper en een vriend die als krakers woonden in het oude RKZ in Helpman, begonnen een werkplaatsje. "Ons motto was dat alle bakbrommers moeten rijden. Vanuit

daar hebben we veel vrienden besmet. We organiseerden sleutelcursussen voor meiden. We wilden ervoor zorgen dat ze niet steeds bij ons aan hoefden te kloppen."

Dat is ze behoorlijk gelukt. Bij de sleutelplaats in Groningen zitten de vrouwen gewoon met een steeksleutel in de hand. De basis hebben ze zelf aangeleerd. "En met hulp van iedereen hier lukt alles", zegt Hedwieg Veringa. Ze is flink besmet met het virus en doet ook mee aan de races. Ze monteert een splinternieuw motorblok onder haar bak. "350 euro op internet. Die motorblokken noemen we de bami- of de nasiblokken. Onbekende Aziatische merken", zegt Pröpper. "Eigenlijk willen ze allemaal wel een Honda, maar ja, veel te duur." Veringa kijkt grijnzend omhoog en knikt. Of ze haar brommer ooit nog de deur zal wijzen? "Ik denk het niet. Mensen die al zo lang rijden, doen hem nooit meer weg."

In de verte klinkt een brommer. Er komt een jongen het erf op rijden op een klein tweewielertje dat een enorme bakbrommer voorttrekt. "Jonge, wat een kracht heeft dit ding", roept hij. De bakbrommer heeft nog geen motorblok en moet opgelapt worden voor de wedstrijden. "Ja, met 50cc kan je alles vervoeren", zegt Pröpper. "Van alles heb ik al in de bak gehad. Van twaalf dames bij een vrijgezellenparty tot mijn hockeyteam dat kampioen werd." Hockey ja. Niet echt een sport voor een bakbrommercoureur toch? "Ik ben jarenlang hockeycoach geweest", lacht de koning van de bakbrommer. Hij vervolgt zijn verhaal in onvervalsst kakkersaccent. "Ik kom uit een gezin van hockey, tennis en golf. Toen ik met m'n brommer bij de hockeyclub aankwam, keken mensen me aan alsof ze dachten: wat is dat voor idioot? Maar niet veel later vonden de ouders van de teamleden het allemaal prachtig."

”
Van
punkers
tot hoog
op-
geleiden,
iedereen
rijdt op
een bak-
brommer

▲ Een standaard motorblok voldoet niet voor de race.

▲ Iedereen helpt elkaar. Rechts Jochem Pröpper.